

موسسه آموزش عالی رسام
غیردولتی - غیرانتفاعی

معرفت

سال سوم شماره پانزده فروردین ۹۹

روزگار جوانی

طبیعت زیبا

جمهوری اسلامی ایران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فهرست مطالب

۳ سخن سردبیر
۴ طبیعت زیبا
۶ جمهوری اسلامی ایران
۸ روزگار جوانی

موسسه آموزش عالی رسام
غیردولتی - غیرانتفاعی

نشریه فرهنگی معرفت با حمایت های
معاونت دانشجویی _ فرهنگی دانشگاه رسام
منتشر میشود.

طراح و صفحه آرا: غزاله فرهنگ

ارتباط با ما:

rasamuniversity.info@gmail.com

www.rasam.ac.ir

سردبیر سخن

به لطف پروردگار و تلاش همکاران عزیز موجبات
تهیه ی شماره ی پانزدهم نشریه فرهنگی نیز
فراهم شد. در این شماره سعی ما در بخش ارائه
محتوا بیشتر بر این بود که اطلاعاتی کاربردی
و مفید را در اختیار شما عزیزان قرار دهیم.
که ترجیحا کمتر به آن پرداخته شده و یا
حتی یادآوری آن ها نیز مفید و مهم
باشد.

زیبا طبیعت

به مناسبت روز طبیعت

فرهنگ سازی

فرهنگ احترام به طبیعت را باید از کودکی آموخت و در بزرگسالی به کوچک ترها آموزش داد. «روز طبیعت»، فرصت بسیار مناسبی است تا این درس بزرگ را به فرزندان دلبندمان بیاموزیم. آن‌ها باید بدانند که طبیعت زیبای سرزمینمان ایران، خانه بزرگ تر همه ما به شمار می‌آید و ضرر آسیب رساندن به درختان و سبزه زارها، ابتدا به خودمان برمی‌گردد. اگر کودکان یاد بگیرند که درختان، ریه‌های تنفسی زمین هستند و بدون آن‌ها، حیات روی زمین رو به نابودی می‌رود، هیچ‌گاه به از بین رفتن طبیعت شگفت‌انگیز کشورمان راضی نخواهند شد. کودکان امروز، پدران و مادران فردای این سرزمین‌اند و با این فرهنگ‌سازی درست، می‌توان عشق به طبیعت را در دل آن‌ها کاشت.

رستاخیز طبیعت

باید طبیعت را گرمی داشت؛ زیرا بهترین هدیه از طرف خداوندگار عالم، به بندگان است و هیچ‌کس نمی‌تواند آن‌ها را شماره کند و شکرش را به جا آورد؛ چنانکه سعدی می‌فرماید:

از دست و زبان که برآید
کز عهده شکرش به درآید

بهار، رستاخیز طبیعت، زندگی ساز، دشمن مرگ و وسیله‌ای برای برانگیختن و بسیج مردم از نواست. در زیبایی‌های طبیعت، می‌توان عشق و زندگی را جستجو کرد. دوباره زیستن را با بهارش، دوباره سرودن را با قناری‌هایش و دوباره به منزل رسیدن را با آبشارهایش آغاز نمود. می‌توان از بلبل و گل، عشق و دلدادگی آموخت؛ با شب‌نم سحرگاهان، اشک ناامیدی را فراموش کرد؛ از شکوفه‌هایش لب‌خند آموخت؛ با امواج دریا، راز دل‌گفت؛ و زیبایی واقعی را با عکس

روزی که باید در کنار بهره‌مندی از طبیعت زیبا و آب و بهانه‌ای برای با هم بودن در این عصر جدید که همه‌جا را آلودگی‌های مختلف پر کرده.

سیزدهم فروردین ماه هر سال، روز پایان جشن‌های نوروزی است. در این روز، مردم بنا بر سنتی فرهنگی، از خانه‌ها بیرون می‌آیند و به دشت و صحرا و باغ می‌روند تا آخرین روز عید را در طبیعت، و در کنار سبزه و گیاه و آب روان چشمه‌ها و جویبارها بگذرانند. این روز زیبا را، «روز طبیعت» نام‌گذاری کرده‌اند؛ روزی که باید در کنار بهره‌مندی از طبیعت زیبا و آب و هوای نیکو، بکوشیم آن را به زباله‌دانی همگانی تبدیل نسازیم و به همه نشان دهیم که «روز طبیعت» فقط یک شعار نیست؛ بلکه نشانه‌شعور بالای مردمی است که می‌خواهند سال‌های سال از این طبیعت زیبا بهره‌مند گردند.

بهانه‌ای برای با هم بودن

در این عصر جدید که همه‌جا را آلودگی‌های مختلف پر کرده، و ماشین و دود و سر و صدا همه‌جا هست، مردمان به دنبال لحظه‌ای برای آرامش و بهانه‌ای برای دیدن همدیگر و با هم بودن هستند. شاید سیزدهم نوروز، تنها یک بهانه است؛ بهانه‌ای برای آشتی با طبیعت و به یاد زلالی آب، استواری کوه، و چشم‌نوازی درخت افتادن. از صبح زود، هر چند خانواده را می‌بینی که به خارج شهر می‌روند. در آن‌جا، خانواده‌ها با شور و نشاط و دسته‌دسته، در کنار آب و سبزه یا زیر درختان بساط خود را می‌گسترانند. بچه‌ها بازی می‌کنند، مادران مشغول پخت و پز می‌شوند و پدرها هم از همه‌جا صحبت می‌کنند و در یک کلام، همگی روز خوشی را پشت سر می‌گذارند.

حفظ منابع طبیعی

همه ما می دانیم که منابع طبیعی، محدود است و امکان تمام شدن آن وجود دارد. پس بر ماست که با برنامه ریزی حساب شده، جلوگیری از هدر رفتن و نابودی این منابع کمیاب الهی را بگیریم و نگذاریم آن ها، به این راحتی از کف بروند. مقام معظم رهبری، درباره همین مسأله می فرماید: «ما باید بتوانیم با برنامه ریزی های دقیق، با مدیریت قوی و با اصرار و جدیت در کار، خودمان را از تضييع خسارت بار منابع حیاتی و طبیعی، مانند درخت و آب و خاک نجات بدهیم». ایشان سپس در ادامه می فرمایند: «امیدوارم که ان شاء الله همه - هم دولت، هم آحاد مردم و هم مسئولان بخش های متفاوت، به مسأله مهم حفظ منابع طبیعی، گیاه، درخت، کشاورزی، استفاده بهینه از آب، خاک و امکانات گوناگون دیگر، به طور جدی بپردازند».

خرافه؛ ممنوع

دین مبین اسلام، با خرافه و اعتقاد به نحسی روز سیزده نوروز مخالف است؛ وگرنه، رفتن به دل طبیعت، جلابخش روح است و جان را مصفا می کند.

مقام معظم رهبری، حضرت آیت الله خامنه ای، در کلامی ارزشمند، با اشاره به این مسأله می فرمایند: «ما ایرانی ها، عید نوروز را دوست می داریم و آن را جشن می گیریم، اما جشن ما، یک جشن سالم است...؛ البته بعضی از مراسم هست که قابل اصلاح نیست. مثلاً اسلام درباره مراسم خرافی از روی آتش پریدن، حرفی ندارد و آن را تأیید نمی کند؛ اما هیچ اشکالی نمی بیند که مردم، فرض بفرمایید در مناسبتی از مناسبت های عید، به فضای باز بروند، با سبزه و طبیعت و صحرا دیداری تازه کنند، و طبیعت را با یکدیگر نزدیک کنند و لذت صحیح و سالم ببرند؛ این ها مانعی ندارد».

مهتاب، در آب دید. ما همه به طبیعت زیبا، دست نخورده، شگفت و بی پایان ایران عزیزمان بدهکاریم.

طبیعت در کلام معصومان

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمود: «نخل را نسوزانید و آن را در آب غرق نکنید. درخت بارور را قطع ننموده و زراعت و کشاورزی را به آتش نکشید؛ زیرا شما نمی دانید، شاید در آینده به آن نیازمند شوید».

حضرت علی علیه السلام فرمود: «نگاه کردن به سبزه، موجب شادایی است».

حضرت امام صادق علیه السلام فرمود: «زندگی با سه چیز خوش است: هوای پاک، آب فراوان و گوارا، و زمین نرم و آماده کشاورزی». حضرت امام کاظم علیه السلام فرمود: «سه چیز به دیده روشنی می بخشد: نگاه به سبزه، نگاه به آب روان، و نگاه به صورت زیبا».

طبیعت در کلام مقام معظم رهبری اهمیت درخت و گیاه

مقام معظم رهبری، حضرت آیت الله خامنه ای، با اشاره به این که هر سال درختکاری می کنند و به کاشت درخت می پردازند، درباره اهمیت درخت، این سبزینه حیات می فرمایند: «درخت، مظهر حیات در طبیعتی است که ما آن را با نگاه عامیانه، بی جان می پنداریم». ایشان سپس ادامه می دهند: «درخت و گیاه، تا کنون تنها راهروهایی هستند که انسان از طریق آن ها، توانسته به منابع عظیم و متنوع غذایی در زیر خاک دسترسی پیدا کند. ... اگر گیاه نباشد، انسان نیست. اگر گیاه نباشد، حیوان نیست. با توجه به چرخه پیچیده طبیعت و تأثیر متقابل آب و هوا و خاک و درخت بر روی یکدیگر، اگر گیاه نباشد، هوا هم نیست. گیاه، یک پایه اساسی وجود است».

امانت الهی

همه نعمت های خداوندگاری، در دست ما انسان ها امانت است و باید آن را برای نسل های بعد حفظ کنیم و سالم به آن ها بسپاریم. یکی از این نعمت ها، طبیعت شگفت این سرزمین و منابع طبیعی فراوان آن است که باید امانتداران خوبی برای آن باشیم. مقام معظم رهبری، با اشاره به این امانتداری خطیر می فرماید: «باید همه چیز را که خدای متعال در این کشور به ودیعه گذاشته است، احیا کنیم و در اختیار نسل کنونی و نسل آینده قرار بدهیم. طبیعت نیکویی که در اختیار ماست، میراث عظیمی که گذشتگانمان در اختیار ما گذاشته اند و خیلی چیزهای دیگری که در اختیار ماست، باید آن ها را احیا کنیم و در واقع، نعم الهی را استخراج نماییم».

اسلامی ایران جمهوری

۱۲ فروردین

پس از پیروزی شکوهمند انقلاب اسلامی در ۲۲ بهمن سال ۱۳۵۷، به دعوت امام خمینی همه‌پرسی حکومت جمهوری اسلامی ایران در روزهای ۱۰ و ۱۱ فروردین ۱۳۵۸ در سراسر ایران برگزار شد و ۹۸/۲ واجدین شرکت در همه‌پرسی با دادن رای «آری»، با برقراری حکومت جمهوری اسلامی موافقت کردند.

برگه رای‌گیری چه شکلی بود؟

برگه رای، دوقسمتی بود و شامل نیمه «آری» - به رنگ سبز - و نیمه «نه» - به رنگ قرمز - بود و روی آن چنین درج شده بود:

«بسمه تعالی

دولت موقت انقلاب اسلامی

وزارت کشور

تعرفه انتخابات رفراندم

تغییر رژیم سابق به جمهوری اسلامی

که قانون اساسی آن از تصویب ملت خواهد گذشت.»

رای‌دهندگان، می‌بایست بخش موردنظر خود را از برگه جدا می‌کردند و در صندوق رای می‌انداختند.

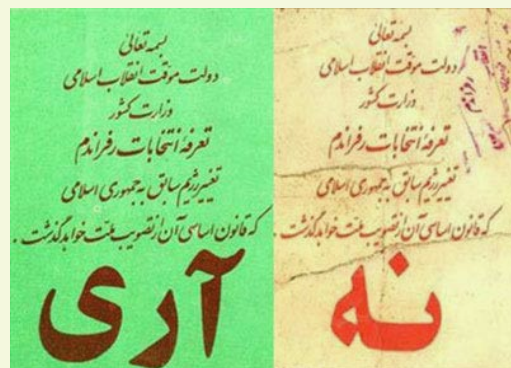
۱۲ فروردین یکی از روزهای تاریخی و مهم ایران اسلامی است، در این روز با رای اکثریت قاطع مردم، نظام سیاسی کشور پس از ۲۵۰۰ سال از نظام سلطنتی به نظام جمهوری اسلامی و حکومت مردمی تغییر یافت.

در ۱۲ فروردین ۱۳۵۸ ثمره مبارزات ضد سلطنتی و طاغوتی و شعار استقلال، آزادی و جمهوری اسلامی ملت ایران به بار نشست و نظام جمهوری اسلامی ایران استقرار یافت.

در ۱۲ فروردین ملت ایران با رای ۹۸/۲ درصدی خود ساختار سیاسی، اجتماعی ایران را تغییر داد و جمهوری اسلامی مستقر شد. به همین سبب این روز مبارک از آن پس روز «جمهوری اسلامی» نام گرفت.

پس از آنکه قرن‌ها تئوری جدایی دین از سیاست و نظامهای حکومتی لائیک بر دنیا سیطره داشت و قوانین شرعی و الهی امری خصوصی در زندگی مردم تعبیر می‌شد، در ۱۲ فروردین سال ۵۸ نظامی متولد شد.

این نظریه‌ها را در قرن بیستم باطل کرد و حکومت اسلامی را براساس موازین و آموزه‌های دینی به منصف ظهور و عمل رساند. در ۱۲ فروردین مردم ایران نشان دادند جمهوری اسلامی شکل نوینی از نظامهای حکومتی است که تلاش می‌کند با الهام از قوانین و تعالیم نجات بخش اسلام الگوی زندگی جدیدی در عرصه اجتماعی و سیاسی بشر امروزی ارائه دهد تا بر اساس آن نیازهای مادی و معنوی انسان توأمان فراهم شود.

ولی امام راحل از همان ابتدا تاکید فراوانی بر استقرار نظام حکومتی جمهوری اسلامی داشتند، به طوری که بر جمهوری اسلامی نه یک کلمه کمتر و نه یک کلمه بیشتر تاکید کردند. این تاکید نیز بر اساس خواست مردم در دوران مبارزات ضد ستم شاهی بود که در شعار آنها موج می زد و مردم در همه تظاهراتها یکپارچه استقلال آزادی و جمهوری اسلامی را فریاد می کشیدند.

بر این اساس اصل جمهوریت و اسلامیت اصل جدا ناپذیر در نظام حکومتی ایران است که برای تثبیت، استمرار و تداوم آن شهیدان زیادی تقدیم شده است.

از نظام جمهوری به «حکومت مردم بر مردم» تعبیر می شود و «جمهوریت» در نظام حکومتی نشان دهنده نقش مردم در تشکیل و استمرار آن است به طوری که مردم با حضور در صحنه های مختلف علاوه بر مشارکت در تعیین سرنوشت خویش خواسته های خود را از حکومت مطالبه می کنند. معنی لغوی «جمهوریت» یعنی حکومت برخواسته از مردم و یا همان دموکراسی گرچه مورد اتفاق اغلب تحلیلگران، سیاستمداران و حاکمان سیاسی است، اما نظام های حکومتی در معنی اصطلاحی این واژه دچار اختلاف نظر هستند و از آن برداشتهای متفاوتی دارند. در زمان تعیین نظام سیاسی کشور پس از سرنوشتی نظام طاغوت شاهنشاهی «جمهوری دمکراتیک»، «جمهوری»، «حکومت اسلامی» و ... از جمله نظام های بود که مطرح شد،

جوانی روزگار

به مناسبت روز جوان

جوانان در مطبوعات، جوانان خواننده مطبوعات. جوانان مخاطب پیام ها، جوانان صادر کننده پیام ها. جوانان در شهر، جوانان در روستا. جوانان اینجا، جوانان آنجا، جوانان همه جا.

امروز روز جوان، فردا روز جوان و هر روز دیگری روز جوان. اعلام یک روز به عنوان روز جوان فقط گریزی است برای خالی نبودن عریضه طولانی عنوان روزها. وگرنه چه روزی را به یاد داری که روز جوان نباشد. کدام سازمان و نهاد و وزارتخانه ای را سراغ داری که با جوان سروکار نداشته باشد. از سیاست و اقتصاد گرفته تا فرهنگ و اجتماع، همه چیز در این کشور آکنده از جوانان است.

در سرزمین جوانی، جوانی کردن و جوان ماندن سخت است وگرنه هرکسی پس از نوجوانی، لاجرم جوانی است برنا. مسئله این است جوانی کردن.

جوانی کردن واژه ای است لیز. مثل صابون آب خورده. به دست نیامده از دست می رود. تیز است مثل تیغ و در کشور ما خیلی صفات دیگر دارد که هر کدام را می توان در کنار هم قرار داد و نتیجه گرفت. جوانی کردن پدیده ای است عجیب، پیچیده و تا حدودی ناممکن. بسیاری از والدین و مسئولان و صاحب نظران جوانی را می پسندند که جوانی نکند. مثل مردان و زنان سالخورده و میانسال سنگین رفتار کند. عجله نکند. همه پیش فرض ها و اما و اگرها را در رفتارهایش لحاظ کند. این نگرش محافظه کارانه به جوانی از آنجا ناشی می شود که مردان جاافتاده و زنان جهان دیده، حال و حوصله در دسرهای جوانی کردن جوانان را ندارند. دل و دماغ سرعت و عجله جوانان را ندارند. می خواهند آنها را به ثبات و رنگ و بوی خودشان در آورند.

ولادت حضرت علی اکبر (ع) و روز جوان

در ۱۷ دسامبر ۱۹۹۹، مجمع عمومی سازمان ملل متحد، ۱۲ آگوست (۲۲ مردادماه ۱۳۹۹) را به عنوان روز جهانی جوانان اعلام کرد.

روز جهانی جوانان با اندیشه‌ی «ساختن یک دنیای بهتر؛ به همراه جوانان» ایجاد گردید. به این بهانه، سازمان ملل از تمام کشورهای دنیا می‌خواهد تا عملاً در راستای توسعه امکانات و منابع به کمک جوانان و برای جوانان تلاش نمایند.

ولی مبنای نام گذاری روز جوان در کشور عزیزمان متفاوت است. روز ۱۱ ماه شعبان مصادف با ۱۷ فروردین ۹۹ میلاد حضرت علی اکبر (ع) فرزند امام سوم شیعیان به عنوان روز جوان در ایران انتخاب شده است. جوان برومند حضرت امام حسین که با فداکاری‌هایش در روز عاشورا جاودانه شد و درس‌های بسیاری را به جوانان داد. در واقع روز جوان یک روز نیست بلکه تمام روزها جوان هستند. این نامگذاری سمبلی است برای یادآوری دورانی شکوهمند در زندگی. دورانی که مثل آن دیگر یافت نخواهد شد.

روز جوانی یا روز جوان

من جوانم. او جوان است. ما جوانیم. یا: من در میان جوانانم. او در میان جوانان است. ما در میان جوانانیم. جوانان در دبیرستان، در دانشگاه. جوانان در بازار، در مسجد. جوانان روی سکوه‌های استادیوم.

ایام جوانی

در بین فصول، بهار از زیبایی و جاذبه کم نظیری برخوردار است. بهار فصل سرسبزی، شکفتن و تازگی است. فصلی که طبیعت قشنگ ترین جامه را بر تن می کند و جلوه خاصی به خود می گیرد و چه خوب گفته اند که جوانی بهار عمر آدمی است؛ چرا که جوان سرشار از شادابی و نشاط است. دوره جوانی رسیدن به مرتفع ترین منازل زندگی است. در دیدگاه جوان مناظر زیبا و چشم اندازهای مطبوع و دل پسند بسیار است. روح او لبریز از آرزوها و سرشار از عشق و امید است، این ایام پرفروغ ترین دوران زندگی است. دوران شادمانی، دوران کوشش و شور و هیجان است. جوان می تواند طعم و عطر این دوره را با چشیدن بهترین فکری کامل کند و این طعم مطبوع را تا پایان عمر حفظ کند.

سفارش پیامبر درباره جوان

آنچه مسلم است دوران جوانی دوران اضطراب ها، تزلزل ها و احساسات تند است دوران پرفراز و نشیب شادی ها و غم ها، سختی ها و آسانی ها، و پیروزی ها و شکست هاست، دوران کنجکاوای ها و یافتن پاسخ چراها، دوران استقلال طلبی و در عین حال شکوفایی است. دورانی که هم جنبه مثبت دارد و هم جنبه منفی. از این روست که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرمایند: به شما درباره جوانان و نوجوانان به نیکی سفارش می کنم؛ زیرا آنها دلی رقیق تر و قلبی فضیلت پذیر دارند. زمانی که خداوند مرا به پیامبری برگزید تا مردم را به رحمت الهی بشارت دهم و از عذابش بترسانم، جوانان سخنانم را پذیرفتند و با من پیمان محبت بستند، ولی پیران مخالفت کردند و از قبول دعوتم سر باز زدند.

پیراهن پاره نکرده، مثل آدم های هزار تا پیراهن پاره کرده زندگی کنند تا هم خیال خودشان از آینده جوان شان راحت شود و هم به وجود چنین جوانان سنگین و جالفتاده ای افتخار کنند. مسئله امروز جوانان جوان نیست. مسئله همان است که گفتیم، جوانی کردن است. اگر این روز جوان با عنوان روز جوانی کردن نامگذاری می شد، ماجرا کلی از این رو به آن رو می شد. زیوررو می شد و به هم می ریخت، جوانی کردن اولین و مهمترین عامل جوان بودن است. داشتن سن جوانی که متر و معیار مهمی نیست. بیایید به واسطه روز جوان بار دیگر به این موضوع حیاتی نگاه کنیم که به عنوان جوان ترین جامعه جهان چقدر فرصت و امکان جوانی کردن در شهر و روستا پدید آورده ایم. چقدر روزنه و پنجره برای دیدن. چقدر راه و هدف برای رفتن و رسیدن و چقدر انگیزه و امکان برای ماندن و جوانی کردن به وجود آورده ایم. به خیابان ها و کوچه ها، به معابر و چهارراه ها، به استادیوم ها و سکوها به لابه لای این جمعیت پیاده روها نگاه کنیم و فراموش نکنیم زندگی آن جوانی که امروز در تنگناهای آگاهانه و ناخودآگاه رنگ عصیان و یا هاشور بی خیالی می خورد، آینده سرزمینی است که دوستش داریم.

آن کسی که از جوان توقع میانسالی و جالفتادگی دارد. آن کسی که جوان را از جوانی کردن برحذر می دارد، آن که نمی داند برای جوان امروز مرز تجمل حرف ها به پایان رسیده و زمان زمان عمل جوانانه برای جوانان است. همه و همه در یک سمفونی کشدار می نوازند که نامش بی توجهی است.

به مناسبت روز جوان، روز ملی جوان، حداقل این درخواست را می توان کرد که بیایید برای یک بار هم که شده تماشا کنیم شهرمان و بگوئیم: کجاست جای جوانی؟

جوانی بهار عمر آدمی است؛ چرا که جوان سرشار از شادابی و نشاط است. آرزوها و سرشار از عشق و امید است، این ایام پرفروغ ترین دوران زندگی است. این روست که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرمایند: به شما درباره جوانان و نوجوانان به نیکی سفارش می کنم؛ زیرا آنها دارد و باید زمینه های رشد این خصوصیات فطری برایش فراهم شود. جوان و آزادباز تمایلات سوزانی که با فرا رسیدن دوران جوانی با شدت و نیروی فراوان در نهاد جوانان بیدار می شود و آنان انگیزه های جوانی مانند بادی است که برای راندن کشتی صفای باطن و فضیلت خواهی نسل جوان تصریح فرمودند و این مطلب اشاره به این دارد که در ایام جوانی میل جمال دلپذیر و جذاب دوران جوانی، از زیبایی های طبیعی بشر است که در ایام جوانی با فروغ می کند و این احساس در جوانان بیشتر است. انتخاب دوست، برای نسل جوان از اساسی ترین مسائل است و به نیروی فعال جوانان استوار است، دفاع از مرزها و حفظ استقلال و امنیت ممالک بر عهده نسل جوان است و پیامبر صلی الله علیه و آله و جوانان پیامبر اسلام برای نسل جوان اهمیت ویژه ای قایل بودند و در کشور کوچک و نوبنیاد خود از جوانان برای جوان نیروی قدرتمندی در وجود خود دارد که در عرصه های رسول اکرم صلی الله علیه و آله در این باره می فرمایند: برتری کسی که جوانی خدای را عبادت کند بر کسانی این پویایی فکری در جوان بیشتر است.